

Zarządzenie Nr 14
Rektora
Wyższej Szkoły Gospodarki Krajowej w Kutnie
Z dnia 18 września 2019 r.

w sprawie : regulaminu monitoringu programów kształcenia

W związku z koniecznością dokonania przeglądu programów kształcenia na prowadzonych w uczelni kierunkach studiów zarządzam :

§1.

Wprowadzam z dniem 01 października 2019 roku „Regulamin, projektowanie, zatwierdzanie dokumentacji i monitorowanie programów kształcenia i efektów uczenia się”

§2.

Wszelkie sprawy należy konsultować z Pełnomocnikiem Rektora ds. Jakości.

§3

Traci moc obowiązującą Zarządzenie Nr 13A Rektora Wyższej Szkoły Gospodarki Krajowej w Kutnie z dnia 27 maja 2015 roku

§4

Zarządzenie obowiązuje 01 października 2019 r.

Dr hab. Sławomira Białobłocka

Rektor Wyższej Szkoły Gospodarki
Krajowej w Kutnie

Regulamin

**Projektowanie, zatwierdzanie dokumentacji i monitorowanie
programów kształcenia i efektów kształcenia**

w

Wyższej Szkole Gospodarki Krajowej

w Kutnie

Rozdział I

Podstawy prawne

§ 1. Podstawy prawne – zewnętrzne :

- a) Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1668)
- b) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych Dz.U. 2018 poz. 1818
- c) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2018 poz. 1861)
- d) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz.U. 2018 poz. 1787)
- e) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218)
- f) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2018 poz. 1861)

§ 2. Podstawy prawne – wewnętrzne :

- 1. Uchwała Senatu Nr 1 z dnia 18 września 2019r. w sprawie zmian w „Regulaminie Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia w Wyższej Szkole Gospodarki Krajowej w Kutnie”.

§ 3. Podstawowe definicje

- 1. Kierunek studiów to wyodrębniona część jednej lub kilku dyscyplin, realizowana w uczelni w sposób określony przez program kształcenia. Dziedzina to zasób wiedzy i umiejętności z zakresu dyscyplin określonych w Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).
- 2. Efekty uczenia się to zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych przez studenta w procesie kształcenia.
- 3. efekty uczenia się zdefiniowane w rozporządzeniu Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego

stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218

4. Moduł kształcenia to wyodrębniony element w programie studiów, obejmujący różne formy zajęć lub grupy zajęć dydaktycznych, którym przypisane są zakładane efekty kształcenia oraz liczba punktów ECTS. Modułem może być grupa przedmiotów, przedmiot lub mogą być pojedyncze zajęcia, zajęcia terenowe, zajęcia projektowe, praktyki, przygotowanie do napisania pracy dyplomowej. Modułem kształcenia może być też grupa przedmiotów obieralnych, obowiązkowych realizowanych w ramach kierunku studiów.
5. Profil studiów jest profilem praktycznym, obejmującym moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta umiejętności praktycznych
6. Program kształcenia – opis określonych przez uczelnię spójnych efektów uczenia się, zgodny z Polskimi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS.

Rozdział II

Projektowanie i zatwierdzanie programu

§ 4. Wytyczne do tworzenia programów kształcenia

1. Program kształcenia dla określonego kierunku i poziomu kształcenia oraz profilu kształcenia obejmuje opis zakładanych efektów uczenia się oraz program studiów.
2. Program kształcenia tworzony jest w zgodzie z misją i strategią uczelni oraz w oparciu o:
 - a) analizę zapotrzebowania rynku pracy na określoną wiedzę i umiejętności,
 - b) wzorce międzynarodowe oraz przykłady dobrych praktyk,
 - c) wyniki monitorowania kariery zawodowej absolwentów,
 - d) wzorcowe efekty kształcenia dla rozpatrywanego lub pokrewnych kierunków studiów,
 - e) opinie interesariuszy zewnętrznych,
 - f) standardy kształcenia,
 - g) zasoby i możliwości uczelni niezbędne do realizacji procesu dydaktycznego prowadzącego do osiągnięcia założonych efektów uczenia się,
 - h) wymagania i zalecenia komisji akredytacyjnych,
 - i) wymagania i zalecenia stowarzyszeń i organizacji zawodowych.

3. Zasady przyznawania punktacji ECTS poszczególnym modułom zajęć określa Regulamin ECTS.
4. Program kształcenia musi zapewnić odpowiedni procent zajęć obieralnych. Obieralność modułów kształcenia - w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, oznacza zapewnienie w programie studiów modułów realizujących następującą liczbę ECTS:
 - a) dla studiów wymagających uzyskania 210 ECTS – min. 63 ECTS,
 - b) dla studiów wymagających uzyskania 180 ECTS – min. 54 ECTS,
 - c) dla studiów wymagających uzyskania 120 ECTS – min. 36 ECTS,
 - d) dla studiów wymagających uzyskania 90 ECTS - min. 27 ECTS.
5. Program kształcenia powinien umożliwiać studentowi uzyskanie efektów uczenia się w zakresie umiejętności językowych zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia określonymi dla:
 - a) poziomu B2 – w przypadku studiów pierwszego stopnia,
 - b) poziomu B2+ - w przypadku studiów drugiego stopnia.
6. Praca studenta w kole naukowym, a także w badaniach naukowych, może stanowić obieralny moduł kształcenia, za który można przypisać punkty ECTS.
7. Program kształcenia realizowany na każdym kierunku studiów I stopnia, w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych powinien przewidywać odbycie przez studenta obowiązkowej praktyki. Ilość godzin obowiązkowych praktyk określa plan studiów, nie mniej niż 6 miesięcy. W przypadków studiów II stopnia program kształcenia powinien przewidywać odbycie przez studenta praktyki nie mniej niż 3 miesiące. Program studiów realizowany w oparciu o standard może przewidywać inny wymiar praktyk wg wymagań standardu.
8. Program kształcenia powinien obejmować grupę zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych nie mniej niż 5 punktów ECTS w przypadku kierunku studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne.
9. Program kształcenia powinien również przewidywać obowiązek odbycia szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz szkolenia bibliotecznego dla wszystkich studentów rozpoczynających naukę w uczelni.

§ 5. Zmiany do programu kształcenia

1. Dopuszcza się w ramach doskonalenia programu kształcenia dokonywanie zmian w programie studiów.
2. Zakres zmian, o których mowa w pkt. 1 reguluje Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów

§ 6. Dokumentacja programu kształcenia

1. Dokumentacja programu kształcenia obejmuje:
 - a) tabelę odniesienia do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK oraz odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK na poziomie 6-7 dla obszaru kształcenia do efektów uczenia się zdefiniowanych dla danego kierunku studiów,
 - b) matryce efektów uczenia się,
 - c) plan studiów,
 - d) sylabusy (karty przedmiotów) wszystkich przedmiotów.
2. W przypadku prowadzenia studiów w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w ramach tego samego kierunku studiów plan studiów należy ustalić dla każdej z tych form.

§ 7. Zatwierdzanie programów kształcenia

Uchwałę w sprawie zatwierdzania efektów uczenia się dla określonego kierunku, poziomu kształcenia, podejmuje Senat. Senat zatwierdza również plan i program studiów

§ 8. Zasady planowania zajęć

1. Na studiach stacjonarnych tygodniowy wymiar zajęć nie może przekraczać 30 godzin (licząc bez praktyk i zajęć terenowych).
2. W przypadku studiów niestacjonarnych liczba semestrów oraz liczba zjazdów w semestrze powinna być tak określona, aby liczba godzin dydaktycznych przypadająca na jeden dzień zjazdowy nie przekraczała 12.
3. Jeżeli dany moduł zajęć obejmuje różne formy zajęć należy przyjąć zasadę, iż pierwsze zajęcia wykładowe muszą poprzedzić inne formy zajęć np. ćwiczenia lub zajęcia projektowe.
4. W ciągu danego dnia maksymalna liczba godzin dydaktycznych realizowana w ramach danych zajęć nie może przekroczyć 6 godzin. Dopuszcza się w wyjątkowych przypadkach wynikających ze specyfiki zajęć zwiększenie liczby godzin zajęć realizowanych w ciągu dnia w ramach danego modułu.

5. Szczegółowe zasady planowania i prowadzenia zajęć w formie e-learningu zostaną określone w odrębnym zarządzeniu rektora.
6. Zajęcia dydaktyczne powinny być organizowane w grupach stwarzających realne możliwości aktywnego w nich uczestnictwa studentów. Zaleca się by grupy ćwiczeniowe liczyły do 35 osób, seminaryjne do 20 osób, grupy językowe do 25 osób.

Rozdział III

Monitorowanie programów kształcenia i efektów kształcenia

§ 9. Monitoring programów kształcenia

1. Okresowe przeglądy i doskonalenie programów kształcenia realizuje się poprzez:
 - a) analizę programów kształcenia pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa,
 - b) weryfikację systemu punktów ECTS,
 - c) sprawdzenie spełnienia wymagań dotyczących kadry prowadzącej zajęcia i kwalifikacji zespołu nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na danym kierunku studiów,
 - d) wyniki monitorowania karier studenckich,
 - e) opinie wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy,
 - f) ocenę koncepcji kształcenia, opisu sylwetki absolwenta, planu studiów i kart przedmiotów w kontekście tworzenia spójnej całości.
2. Programy kształcenia podlegają przeglądowi nie rzadziej niż raz na dwa lata.
3. Okresowych przeglądów dokonują na zlecenie Dziekana w porozumieniu z Pełnomocnikiem Rektora ds. Jakości Kształcenia, powołane zespoły (audytorzy)-Wydziałowe Komisje ds. Jakości Kształcenia.
4. Okresowo, raz na dwa lata przeprowadzana jest analiza porównawcza programów kształcenia prowadzonych w Uczelni z programami prowadzonymi w innych polskich uczelniach. Analiza ta powinna także uwzględniać uczelnie zagraniczne.
5. Audytorzy, o którym mowa w pkt. 3 przedkładają swoją opinię dziekanowi wydziału, który na koniec roku akademickiego przedstawia ją senatowi.

§ 10. Ocena realizacji założonych w programach kształcenia efektów kształcenia

1. Ocena stopnia realizacji założonych w programach kształcenia efektów uczenia się obejmuje:
 - a) ocenę zgodności założonych efektów uczenia się z do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK oraz odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK na poziomie 6-7 dla obszaru kształcenia do efektów uczenia się zdefiniowanych dla danego kierunku studiów oraz standardami, o ile dany kierunek studiów wymaga ich realizacji,
 - b) ocenę zgodności efektów uczenia się realizowanych w ramach poszczególnych modułów z efektami kierunkowymi (analiza treści kart przedmiotów),
 - c) ocenę właściwego doboru narzędzi walidacji efektów uczenia się założonych w danym programie kształcenia,
 - d) analizę zrealizowanych efektów uczenia się w ramach praktyk studenckich. Analizy dokonuje się po zasięgnięciu opinii Kierownika Praktyk Zawodowych,
 - e) ocenę zgodności założonych efektów uczenia się z oczekiwaniami zewnętrznymi i wewnętrznymi interesariuszy,
 - f) analizę rozkładu ocen zaliczeń i egzaminów,
 - g) przegląd jakości prac dyplomowych i prawidłowości stosowania zasad ich oceniania,
 - h) analizę efektywności kończenia studiów, skali odsiewu i jego przyczyn,
 - i) przegląd wyników monitoringu losów zawodowych absolwentów uczelni.
2. Za ocenę stopnia realizacji efektów uczenia się odpowiadają powołane na Wydziale – Wydziałowe Komisje ds. Jakości Kształcenia.
3. Zespoły, o których mowa w pkt.2 po wykonaniu zadań określonych w pkt. 1. przygotowują sprawozdanie i przedstawiają je dziekanowi.
4. Dziekan, po zasięgnięciu opinii Wydziałowych Komisji ds. Jakości Kształcenia, na posiedzeniu senatu kończącym dany rok akademicki przedstawia ocenę stopnia realizacji efektów kształcenia.

§ 11. Doskonalenie programów kształcenia

Podjmując działania mające na celu doskonalenie programu kształcenia, jednostka organizacyjna uczelni uwzględnia:

- a. wyniki analizy kariery zawodowej absolwentów przeprowadzanej po 1 roku i 3 latach od zakończenia studiów,
- b. wyniki przeglądów programów kształcenia, zgodnie z § 9,

- c. wyniki prac Zespołów ds. oceny stopnia realizacji efektów kształcenia, zgodnie z § 9.

§ 12. Odpowiedzialność za wykonanie działań w ramach tworzenia, zatwierdzania i monitoringu efektów kształcenia

Do osób odpowiedzialnych za wykonanie działań objętych niniejszym regulaminem należą:

- a. Dziekan – nadzór nad procesem dydaktycznym, coroczne przedstawienie oceny stopnia realizacji efektów uczenia się,
- b. Wydziałowe Komisje ds. Jakości Kształcenia - ocena stopnia realizacji efektów uczenia się – ocena stopnia realizacji efektów uczenia się,
- c. Pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia – nadzór nad realizacją procedur w zakresie tworzenia, zatwierdzania i przeglądów programów kształcenia i efektów uczenia się,
- d. Wydziałowe Komisje Programowe – dokonywanie przeglądów programów kształcenia,
- e. Wydziałowi koordynatorzy punktów ECTS – nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu ECTS w wydziale,
- f. Pracownicy działu nauczania – prawidłowe planowanie zajęć, archiwizowanie dokumentacji programu kształcenia.

§ 13. Ustalenia końcowe

W sprawach związanych z tworzeniem programów kształcenia i ich monitoringiem, a nieuregulowanych w niniejszym dokumencie oraz stosownych zarządzeniach rektora, wszelkie rozstrzygnięcia podejmuje rektor, po konsultacji z Pełnomocnikiem ds. jakości kształcenia i dziekanem.

